

Den letiště Letňany 2016

Tak jsme se sešli na letošní poslední oficiální akci. Den letiště Letňany proběhl 10.9.2016 v pražských Letňanech, tedy jak Ozzy prohlásil: „v naší hlavní stolici“ za, na tu dobu, nezvykle teplého počasí.

Sestava byla více méně stabilní tak jako po celý rok. V pátek se vydali na cestu všichni Barbaři, Vrágovi, Kabláskovi, Ozzy, Guryčovi, Michal a také přijel Kamil, přesto, že to měl tentokrát hodně blízko. V sobotu ráno dorazili Cimbůrkovi. Omluvenou neúčast zaznamenal pouze Laco a Vladimír. Na letiště jsme dorazili prakticky všichni stejně a tak se celý konvoj společně přesunul na pořadatelem určené místo a začala již rutinní činnost přípravy bydlení a skládání letadel. Sice se nikomu moc letadla skládat nechtělo, ale kombinace relativně brzkého letu už po desáté hodině a vzdálenosti kempu od letové plochy byl argument. Staakena jsme proto Ozzymu pomáhali domontovávat už s čelovkami. Před posledním letošním společným posezením proběhl ještě slavnostní nástup jednotky. Důvodem bylo předání pamětní medaile GWFC Katce a Zuzce (velké) za zásluhy no a Michalu Němcovi bylo předáno vyznamenání Viktoriin kříž za statečnost v boji. Oberstovi jsme nakonec předali Děkovný list členů jednotky GWFC a malý dárek za obětavost a práci pro skupinu. Vše proběhlo pod rouškou tmy za svitu baterek, za zvuků fujary, ale tentokrát bez pyrotechnických efektů. To už bohužel nešlo. No a pak se klábosilo, zpívalo a porůznu koštovalo dlouho do noci.

Ranní vstávání nebylo tak dramatické, protože letadla byla nachystána, hlavně Staaken. Tak se dochystalo potřebné, přetáhla se letadla na stojánku, převezl se ke stojánce všechen materiál a za sledování pomalu se rozbíhajícího provozu letadel se

čekalo na náš let. Měli jsme letět dvakrát. Původní jeden let pořadatelé rozšířili na lety dva. Dopolední a odpolední. První dopolední let byl koncipován spíš jako upoutávka na ostré odpolední vystoupení. Nestavily se kulisy, pyra bylo tak aby se neřeklo, z reproduktorů nebyl slyšet doprovod ale komentátor vše patřičně a s napětím okomentoval. Bylo to takové pěkné klidné a pohodové polétání. Stavil se také bývalý kolega Tomáš Vlček a slovy chvály nešetřil. Trošku jsme zahořeli, ale nic mimořádného. Po prvním vystoupení jsme opět letadla uložili na stojánku a zbývajícím časem do odpoledního vystoupení si už vyplnil každý dle svých potřeb a zvyklostí. Rozhodně se bylo také na co dívat. Pěkné lety Be-60 Bestioly, Pragy E-114 Air Baby, Arada 96 a třeba plná akrobacie Z-526 (čerstvě po kompletní repasi) byly pro nás chlapy zážitek. Naše upoutávka měla velice příznivý ohlas a tak celé dopoledne a odpoledne se odpovídalo na různé dotazy diváků a mimochodem nejčastější byl, kdy že zas poletíme. Mnozí diváci se přiznali, že už chtěli jít v tom horku domů, ale že si rádi počkají na to opravdové vystoupení. No nepotěší to? Diváci se dočkali nějak po druhé hodině, trošku nám to pořadatel urychlil. Rychlé spojky oběhli rozprchlé členy jednotky, mezitím přítomní hasiči pokropili plochu no a my jsme nastoupili k poslednímu letošnímu bojovému letu. Počasí už v té době bylo dost turbulentní a tak původně plánované a připravené levé okruhy se operativně otočením letadel změnilo na pravé. A tak jsme také nakonec odlétali. Plánované sedání podle pořadí trošku narušil Speedův nouzák, mimochodem s bravurním slalomem mezi výmety – klobouk dolů. Major sedl také dřív, ještě před Speedem, a tak řídil přistávání a dobře. Ostatní posedali v pohodě. Já jsem si Morana mojí chybou vydudlal na rychlosti a v kombinaci s termickým poryvem, do kterého jsem vletěl, jsem pak přistál neřízeným pádem z výšky ani ne půl metru a odneslo to levé křídélko a trochu pomuchlaný trup u kořene křídla. (Oprava byla nenáročná a rychlá a Moran už je opět v plné bojové pohotovosti). I přes snahu hasičů jsme opět zahořeli, alespoň to bylo s full efektem. Pyro šlo na jedničku, zvonice zvonila, pistole byly bez selhačů, časově jsme se vešli a diváci nás odměnili bouřlivým potleskem. Vystoupení se zdařilo a tak zavládla všeobecná pohoda. Po vystoupení jsme vše opět převezli do kempu, pobalili, naložili a těšili se na cestu domů.

Poslední letošní štace se vydařila. Alespoň podle ohlasů diváků a organizátorů. Poděkování si zaslouží všichni. Jmenovitě pak Milan a Jana, Mira a Danka, Mira „Ozzy“, Kamil, Karel Barbar, Kája Speed a Katka, Lukáš, Michal eN, Michal Cé, František a Radka, Vít'a, Šíma a Zuzka. Ze strany pořadatelů není co vytknout. Snad jen, že jsme museli kempovat trošku dál od letové plochy. Ale byli jsme na letišti tak je to pochopitelné. Jinak ale péče výborná. Pro náš let bylo letiště uzavřené, takže tentokrát to bylo opravdu bez padáčekářů a prostor pro přípravu a likvidaci nám také nechali dostatečný. Manager Kamil nic nenechal náhodě a s pořadatelem vše dojednal a hlavně trval na dodržení toho, co slíbili. A to ještě letěl s Hindem. A za to si zaslouží veliký dík. Tak příští rok opět v plné sestavě a síle ...

Za GWFC Vít'a